

Echa z konwencji

WŁOSZAKOWICE, 1985.06.22-23

Wdzięczni jesteśmy Bogu za to, że pobudził Braterstwo z Włoszakowic, aby nas zaprosiło na ucztę duchową w dniach 22 i 23 czerwca b. r. Pomimo że uczestniczyło w niej niewiele Braci i Sióstr, to przecież była ona błogosławioną pod każdym względem. Dopisała nam pogoda, a duchowo wszyscy czuliśmy się uradowani i wzmożeni do dalszej pielgrzymki za Panem do Niebiańskiej Ojczyzny.

Czas jednak nieubłagane mijał, i tak, jak mile witaliśmy się, po dwóch dniach musieliśmy powrócić do naszych domów i prac zawodowych. Po odśpiewaniu pieśni „Nie ulegnij duszo, kusicielowi”, pożegnaliśmy się, życząc sobie wzajemnie błogosławieństwa Bożego i wytrwania w poświęceniu. Częstką doznanych błogosławieństw dzielimy się ze wszystkimi Czytelnikami pisma „Na Straży”.

D. K.

MAJDAN KOZIC GÓRNYCH, 1985.07.6-7

Drogo umiłowani w Zbawicielu Jezusie Chrystusie Bracia i Siostry! Drodzy Czytelnicy!

Z przyjemnością i duchowym zadowoleniem pragniemy podzielić się z Wami częstką wrażeń, jakich do znaleźliśmy na uczcie duchowej w miejscowości Majdan Kozie Górnych, urządzonej przy pomocy Ojca Niebiańskiego w dniach 6 i 7 lipca b. r. w zabudowaniach br. Miłutów i Głabów. Korzystając z pięknej, słonecznej pogody mogliśmy spożywać z bogato zastawionego w duchowe pokarmy stołu Pańskiego. Z różnych stron naszego kraju przybyło ok. 400 osób z gorącym pragnieniem serca, aby poprzez rady i napomnienia Słowa Bożego stawać się lepszymi w codziennym życiu, gorliwymi w służbie Pańskiej, będąc tym samym przypodobani do obrazu „miłego Syna Bożego”.

W okresie dwóch dni wygłoszono 9 wykładów o bogatej treści. Usłyszeliśmy wiele cennych rad, słów zachęty, napomnienia i przestrogi dotyczących naszej wierności w przyjętych zobowiązaniach przymierza ofiary.

Po odśpiewaniu pieśni „Daj, Boże święty, nam łaskę zdrój” i modlitwie z prośbą o błogosławieństwo, mieliśmy przywilej wysłuchać pierwszego tematu ze Słowa Bożego pt. „Tęsknota za ojczyzną”, którym usłużył br. D. Kopak (Filip. 3:20). Brat ciekawie przedstawił wędrówkę ludu Bożego jako przychodniów tej ziemi, tęskniących za ojczyzną – „naszą rzeczpospolitą,

która jest w niebiesiech”, według słów psalmisty:

„Żąda i bardzo tęskni dusza moja do sieni Pańskich” – Psalm 84:3.

Z kolei br. Z. Kołacz usłużył tematem pt. „Nadzieja jako kotwica duszy” (Hebr. 6:17-20). Mówca w interesujący sposób przedstawił ważność i znaczenie nadziei w życiu chrześcijanina. To właśnie nadzieja utrzymuje go w równowadze duchowej i daje mu siłę do cierpliwego oczekiwania Królestwa Bożego.

Trzecim wykładem usłużył br. J. Kwieciński. Za podstawę rozważań posłużyły słowa proroka Izajasza 1:5-6 „Wszystko serce mdłe”. Brat wskazał na niedomaganie natury ludzkiej i wynikające stąd zagrożenia dla dzieci Bożych.

„Juda, ty jesteś” – to temat, który wygłosił br. H. Kamiński (I Mojż. 49:8-10). Błogosławieństwo Jakubowe, które otrzymał Juda, z czasem przyniosło dorodny owoc. Najwybitniejsi królowie w historii Izraela wywodzili się z tego pokolenia. Z linii tej narodził się również i nasz Zbawiciel Jezus Chrystus, Król świata, któremu „będzie oddane posłuszeństwo narodów”.

Następnym mówcą był br. D. Kołacz, który usłużył tematem pt. „Wierność w szafarstwie” (1 Kor. 4:2). Brat wskazał na ścisłą zależność pomiędzy sposobem pełnienia służby w udzielonym szafarstwie a jej oceną i akceptacją ze strony Boga.

W drugim dniu konwencji jako pierwszy usłużył br. J. Sygnowski, który podzielił się z Braterstwem rozważaniami nt. „Wszczepieni w podobieństwo śmierci i życia Chrystusa” (Rzym. 6:3-5). Mówca poruszył głęboką naukę Pasma Św., wskazując na ważny akt wiary, jaki ma miejsce w czasie naszego ofiarowania: „Jeśliśmy tedy z Chrystusem umarli, wierzymy, iż też z Nim żyć będziemy”. Proces ten rozpoczął się, gdy zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć przez chrzest, „abyśmy w nowości żywota chodzili”, a przez codzienną przemianę naszych charakterów z czasem dostąpili „pierwszego zmartwychwstania”.

Słowa księgi Objawienia 2:10 „Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota” były sentencją rozważań br. M. Jakubowskiego. Społeczeństwo tego świata nie wierzy w Boga i Bogu, lecz powinnością Jego ludu jest wierność Boskim zasadom i ideałom wysokiego powołania.

„Umyłem w niewinności ręce moje, a obchodzę ołtarz

twój, Panie!, abym oddał chwałę” – słowa Psalmu 26:6-7 były przewodnią myślą wykładu, jakim usłużył br. D. Kopak. Mówca na podstawie obrazu w Cieni Przybytku szeroko omówił przywileje ludu Bożego, korzystającego z ołtarza okupowej ofiary Jezusa. Naszym zaś obowiązkiem jest natomiast, aby za tę wielką łaskę oddawać Stwórcy chwałę i cześć w każdym szczególe naszego życia.

Na zakończenie dwudniowej konwencji usłużył br. E. Szarkowicz. W temacie pt. *„Posłanie Syna Bożego na świat”* (Jan 3:1) została uwypuklona celowość pierwszego przyścia Jezusa, jak również wskazano na wartość Jego dzieła ofiary w pośredniczej postudze dla świata w czasie wtórej obecności.

Wysłuchani w cudowne dźwięki mowy Bożej doszliśmy do momentu, gdy trzeba było powiedzieć to niechciane słowo „koniec”. Przy zakończeniu wszyscy uczestnicy konwencji wyrazili życzenie, aby częstką doznanej radości i błogosławieństwem Pańskim podzielić się całym „domem wiary” i ze wszystkimi Czytelnikami pisma „Na Straży”, co też z wielką przyjemnością czynimy. *„Łaska i pokój Boży niech się wam rozmnoży przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, ku żywotowi wiecznemu. A samemu mądrymu Bogu, Zbawicielowi naszemu, niech będzie chwała i wielmożność, moc i zwierzchność, teraz i po wszystkie wieki. Amen”*.

Za uczestników Konwencji br. R. R.

ROMANÓWKA, 1985.07.20-21

Bracia i Siostry, którzy podjęli wysiłek urządzenia „uczty miłości” w dniach 20-21 lipca 1885 r. w Romanówce w zabudowaniach br. Cz. Głaba, przepełnieni są miłością dla Boga i Prawdy. Miłość ta daje im siłę do nieustannej walki o wspaniałe ideały Ewangelii Chrystusowej. Dlatego też otworzyli nam swoje spichlerze i mieszkania, a wszystko to oddali na czas konwencji do naszej dyspozycji.

Nabożeństwo rozpoczął gospodarz miejscowego Zboru, br. St. Głęb, który po krótkim powitaniu powołał – zgodnie z wcześniejszym postanowieniem Braterstwa w Romanówce – br. H. Kamińskiego na przewodniczącego tej uczty. Br. H. Kamiński usłużył zarazem pierwszym tematem, obierając jako lekcję słowa Jezusa zapisane w Ew. Mat. 5:23-24. Brat zatytułował swój wykład: *„Ołtarz i ofiara”*.

Następnym wykładem pt. *„Naśladowanie”* (Jan 12:26) usłużył br. Z. Kołacz. *„Królewski zakon”* (Jak. 2:8) to tytuł rozważań, jakimi podzielił się z zebranymi br. St. Waluś z Francji.

Po przerwie obiadowej tematem pt. *„Pierwszy dzień*

Królestwa Bożego” (Mat. 6:9-10) usłużył br. G. Kwaśnik. Ostatnim wykładem w pierwszym dniu konwencji – wykładem do chrztu – usłużył br. E. Szarkowicz. Symbol chrztu przyjęło jedenaście osób. Wszyscy oni wyrazili swe życzenie uczynienia Przymierza z Bogiem. Złożyliśmy im gorące życzenia, z modlitwą i pieśnią, aby w swym postanowieniu okazali się wiernymi aż do końca.

W tym też dniu bracia-goście przekazali pozdrowienia od wielu Braci i Sióstr z różnych stron świata, m.in. z Australii, Francji oraz Zboru chrześcijan w Jerozolimie. Pokazano nam również oryginalny zwój hebrajskiej Tory, jaki był używany w żydowskich bóżnicach. Wieczorem zaś oglądaliśmy pokaz przeźroczy biblijnych pt. *„Jak wielkim jest Bóg”*.

W drugim dniu konwencji pierwszym tematem pt. *„Tajemnice Królestwa Niebios”* usłużył br. J. Sygnowski. Z kolei br. R. Rorata mówił nt. *„Majestatu Prawa Bożego”*, zaś br. St. Kaleta podzielił się z zebranymi rozmyślaniami nt. *„Słowa kamienie, słowa kwiaty”*.

Po przerwie obiadowej usłyszeliśmy dwa wykłady: pierwszym pt. *„Umywszy w niewinności ręce swoje”* usłużył br. Cz. Kasprzykowski, a drugim pt. *„Cud uzdrowienia ślepego”* br. H. Plewniok.

I tak dobiegła końca społeczność, jaką cieszyliśmy się i radowaliśmy przez okres dwóch dni. Na zakończenie uczty br. H. Kamiński dokonał krótkiego podsumowania, dzieląc się kilkoma refleksjami z wygłoszonych tematów biblijnych. Stojąc, dziękowaliśmy Bogu za otrzymane łaski i błogosławieństwa wspólną modlitwą Pańską.

Z upoważnienia zebranych przesyłamy wszystkim Czytelnikom pisma „Na Straży” życzenia obfitych łask i błogosławieństw Bożych.

Z upoważnienia Zboru w Romanówce br. St. K.

OLESZYCE, DN. 1985.08.02-04

Już kilkakrotnie w tym sezonie letnim zostaliśmy obdarowani wielką łaską. Bóg otworzył przed nami gościny „dom w Betanii” u braterstwa Osiowych w Oleszycach. Otoczeni miłą opieką braci-organizatorów tej konwencji przez trzy dni mogliśmy wypoczywać od zgiełku świata, uczyć się przykazań Pańskich i cieszyć się społecznością braterską. Bóg nam błogosławił. Na znak Jego ojcowskiej troski przez wszystkie dni naszego zgromadzenia świeciło słońce. Od czasu do czasu padający deszcz (tradycji musiało stać się zadość) urozmaicił tylko pogodę, nie psując wcale uroczystego nastroju. Z wysokiej frekwencji uczestników oleszyckiej konwencji wynika, że wielu było takich, którzy pragnęli uwielbić

Najwyższego i szukać Jego dróg, którzy zatęsknili za współtowarzyszami pielgrzymki do Chanaan.

Już w piątek przybyło około 250 gości. Przewodniczącym na ten dzień został obrany br. E. Szarkowicz. Usłużył on pierwszym wykładem: „*Trzeźwymi bądźcie, czujcie*” – I Piotra 5:8. W obecnym czasie jesteśmy szczególnie narażeni na wpływ sił demonicznych. Przypomnienie znaków zbliżającego się Królestwa miało utrwalić naszą wiarę i pobudzić do gorliwszego czuwania.

„Nie bierz imienia mego nadaremno” – 2 Mojż. 20:7 – słowa te były treścią wykładu br. D. Kopaka. Ostrzegając przed tym niebezpiecznym i często, wydawać by się mogło niewinnym grzechem brat szczegółowo wyjaśnił, w jaki sposób można lekceważyć imię Boże; między innymi przez: branie łaski Bożej nadaremne, niezgodne z Jego prawem życie, kuszenie Pana w nieszczerej modlitwie przez fałszywe przedstawianie Ewangelii, przez wszystko to, co nie przynosi chwały Stwórcy.

Trzeci wykład (a służył nim br. Farysek) potwierdził prawdziwość obietnicy Pisma Świętego, iż Bóg wysłuchuje modlitwy sprawiedliwego. Przykłady mężów Starego Testamentu: Józefa, Ijoba, Daniela, i innych powinny wzmocnić wiarę każdego chrześcijanina i uczynić jego modlitwy miłą wonnością Panu.

„*Ofiarowanie, jego nagroda*” – tak zatytułował swoje rozważanie br. M. Jakubowski. Poruszył on ważne zagadnienia: na czym polega ofiara prawdziwego chrześcijanina, co powinien ofiarować Bogu i jaka jest nagroda za całkowite poświęcenie się Jemu na służbę.

I tak na modlitwach, pieśniach i naukach Słowa Bożego mijał pierwszy dzień. Słońce musiało ustąpić miejsca księżycowi i gwiazdom. Ciszę wieczorną uświetlał trwający do późnych godzin dziękczynny uwielbiający śpiew naszej młodzieży.

Drugi dzień prowadził br. Kamiński. Nabożeństwo zostało rozpoczęte Zeznaniem Świadczeń, przeprowadzonym przez br. J. Sygnowskiego. Pan znów przygotował obfity stół swoich nauk, składający się z czterech wykładów: „*Cel i droga do celu*” (Filip. 3:13-14) brata J. Kopaka, „*Przyjdę zasię, a wezmę was do siebie*” (Jan 14:2-3) brata J. Kłusaka, „*Taktowne postępowanie*” (1 Kor. 10:32) brata A. Ziemińskiego i „*Posłuszeństwo i nieposłuszeństwo*” (I Sam. 15:22) br. D. Kopaka. Przez te ludzkie narzędzia Bóg mówił, jaka jest Jego wielka wola względem nas. Przypomniat, że droga chrześcijanina polega na ciągłej walce z własnymi słabościami, że walczyć trzeba orężem duchowym i usiłować dobiec do doskonałej mety. Liczne dowody z proroctw i słów Pana Jezusa potwierdziły prawdziwość nauki o wtórym przyjś-

ciu. Uwydatniony został problem taktu, wyrozumiałości i delikatności w postępowaniu wierzących. Bóg bardzo ceni posłuszeństwo dziecka, a srogo karze jego krnąbrność i zaniedbywanie Jego przykazań.

Zachęta do szukania przyjaźni i ostrzeżenie przed szukaniem złego (br. Sroka), szeroki obraz sądu narodów (br. J. Kopak), działalność Pana podczas wtórej obecności (br. J. Sygnowski), czas i sposób zawarcia Nowego Przymierza (br. H. Kamiński) – to tematy, które wypełniły przedobiedni czas trzeciego dnia, w którym przewodniczył br. Jakubowski. Konwencja licząca około 400

osób dobiegła końca. Przewodniczący zaznaczył, że za błogosławieństwo otrzymane należy oddać chwałę Ojcu, podziękował braciom organizatorom, usługującym i wszystkim przybyłym. Brat z miejscowego zboru podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania tej i społeczności, między innymi braciom i siostram z Kościoła Epifanii. Wspólna modlitwa, hymn z Ew. św. Jana i ostatni obiad zakończyły trzydniową konwencję w Oleszycach.

Za uczestników konwencji br. J. S.

BIAŁOGARD, 1985. 08.16-18

Prawie na zakończenie sezonu konwencyjnego podwoje „Stodoły” w Białogardzie otwały się w dniach 16-18 sierpnia b. r. dla przyjezdnych Braci i Sióstr z całego kraju. Uczestnikami uczt były nie tylko Braterstwo z kraju, ale i z zagranicy: z Australii, RFN i Francji. Czuliśmy się wszyscy jak jedna rodzina Boża, a było nas około 350 osób.

Tematy były na czasie – bogate i dobrze opracowane (a było ich dwanaście). Zachęcały nas do wiernej służby w naszym chrześcijańskim, poświęconym dla Boga i Prawdy życiu. Ponadto odbył się chrzest trzech osób, w tym dwóch sióstr i jednego brata. Wszyscy uczestnicy życzyli im błogosławieństwa Bożego, aby dobry Stwórca pomagał im w próbach, a chronił przed pokusami i upadkiem.

Napełnieni duchem świętym i pokarmami z Pańskiego stołu rozjechaliśmy się w swoje strony z myślą, że jeżeli będzie to wolą Bożą, to znowu za rok się spotkamy.

Za uczestników konwencji br. D. K.

R-
„Straż”